Súd:	Okresný súd Ružomberok
Spisová značka:	5C/300/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5906204593
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 06. 2009
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI:	ECLI:SK:OSRK:2009:5906204593.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou Mgr. Renátou Krajčiovou v právnej veci navrhovateľa: Doc. Ing. M. F., nar. XX.X.XXXX,. bytom N.. S. XXXX/X, B. - S. M., zast. P. P., advokátom, AK J. X,. N. D., proti odporcovi: M. A., bytom I. H. XX,. R., zast. JUDr. R. A., advokátom, AK L. X/A,. P.O.BOX XX,. B. XX,. v konaní o ochranu osobnosti spojenú s náhradou nemajetkovej ujmy , takto

r o z h o d o l :

Odporca j e p o v i n n ý zdržať sa neoprávnených zásahov do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa rozširovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o spájaní navrhovateľa s protiprávnym ovplyvňovaním mestských poslancov v R..

Odporca j e p o v i n n ý písomne sa ospravedlniť navrhovateľovi za neoprávnené zásahy do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa listom podpísaným odporcom a doručeným navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti výroku rozsudku v nasledovnom znení: „Vážený pán Ing. M. F. ospravedlňujem sa Vám za neoprávnené zásahy do Vašej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti spôsobené rozširovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o spájaní Vašej osoby s protiprávnym ovplyvňovaním mestských poslancov v R., ktoré boli uverejnené v denníku H. N. č. XXX. zo dňa X.XX.XXXX. v seriáli „S. G.“ v článku „F. z D. L.“, podnadpis „Ú. N. R.“. M. A..“

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.638,78 eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch do 30 dní od právoplatnosti výroku rozsudku.

V ostatnej časti súd návrh z a m i e t a .

O trovách konania súd r o z h o d n e až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.10. 2006 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa rozširovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o spájaní žalobcu s protiprávnym ovplyvňovaním mestských poslancov v R.. Taktiež žiadal uložiť odporcovi povinnosť písomne sa ospravedlniť navrhovateľovi za neoprávnené zásahy do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti listom doručeným navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku a napokon žiadal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť mu sumu 5.000.000,- Sk z titulu poskytnutia primeraného zadosťučinenia za nemajetkovú ujmu do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň si uplatnil navrhovateľ náhradu trov konania. Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 7.2.2007 upresnil návrh tak, že ho doplnil o znenie listu adresovaného odporcom navrhovateľovi obsahujúcom ospravedlnenie. Súd na pojednávaní konanom dňa 11.2.2008, na ktorom bol prítomný odporca ako aj jeho právny zástupca pripustil zmenu petitu v navrhovanom znení v zmysle

§ 95 ods. 1 OSP, nakoľko výsledky vykonaného dokazovania mohli byť podkladom aj pre konanie o zmenenom návrhu.
Navrhovateľ v návrhu uviedol, že v denníku H. N. č. XXX. zo dňa X.XX.XXXX. bol uverejnený článok „F. z D. L.“, ktorého autorom je J. T. S.. Podľa jeho názoru uverejnením tohto článku došlo k hrubému protiprávnemu zásahu do zákonom chránených zložiek jeho osobnosti, a to najmä občianskej cti, dobrého mena, ľudskej dôstojnosti a vážnosti v spoločenských kruhoch. Navrhovateľ je v článku opisovaný na jednej strane ako človek s veľkým spoločenským uznaním, na druhej strane článok evokuje v čitateľovi, že navrhovateľ toto svoje postavenie získal len na základe trestnej činnosti, porušovaním súkromno-právnych predpisov a zastrašovaním svojich oponentov. Ďalej v článku sú predkladané tvrdenia, ktoré sa nezakladajú na pravde alebo pravdu zámerne skresľujú. Navrhovateľ poukazuje na podnadpis článku „Ú. N. R.“, kde odporca opisuje navrhovateľa, ako sa snažil získať postavenie v mestskom zastupiteľstve v R. prostredníctvom komunálnych volieb, keď sa snažil získať mandáty pre pracovníkov svojej fabriky, a to najmä cez rozdávanie vecných darov pre voličov. Keďže táto skutočnosť nepomohla rozhodol sa so zvoleným poslancami dohodnúť, za akých podmienok a akým spôsobom to odporca nechal na posúdenie redaktorovi. Redaktor pri spracovaní článku vychádzal z tvrdení odporcu. Tvrdenia odporcu navrhovateľa obviňujú z korupčného ovládania politického a ekonomického diania v meste R. prostredníctvom o kupovaní si poslancov mestského zastupiteľstva. Zosmiešňujú ho uvádzaním nepravdivých informácií okupovaní si hlasov miestnych voličov a znevažujú jeho dôstojnosť spoločnosti hovoriac o snahe kupovať si úctu, a preto za takéto tvrdenia nesie odporca plnú zodpovednosť. Navrhovateľ sa domnieva, že zo strany odporcu je nezodpovedné, ak svojimi výrokmi porušuje zásadu prezumpcie neviny a vypovedá pred redaktorom denníka H. N., pričom si musí byť vedomý, že publikácia takýchto informácií môže závažne zasiahnuť do jeho osobnostných práv pred širokou verejnosťou. K osobnosti navrhovateľa bolo uvedené, že sa dlhodobo angažuje v humanitárnej oblasti. Podporuje mnohé charitatívne, vzdelávacie a medicínske projekty, zdravotníctvo, školstvo, kultúru a šport nielen na Slovensku, ale aj v Afrických krajinách. Navrhovateľ získal za tieto svoje aktivity niekoľko ocenení, a to za prínos pre mesto R. mu bol udelený titul čestného občana mesta R., a taktiež získal čestný titul Doctor honoris causa Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce S.. A. v B.. Navrhovateľ je odborník vo finančných a investičných kruhoch známy dlhodobo ako skúsený manažér a úspešný investor. V súčasnosti je členom top manažmentu viacerých obchodných spoločností predovšetkým spoločnosti M. B. P. S., a. s. R., ktorá patrí k najväčším zamestnávateľom v regióne. Navrhovateľ poukázal, že s mestom R. spoločnosť M. B. P. S., a. s. uzatvorila dlhodobú zmluvu na základe, ktorej táto spoločnosť poskytuje mestu nenávratnú dotáciu vo výške 41.500.000,- Sk ročne na podporu rozvoja mesta v oblasti školstva, športu, kultúry a ďalších spoločenských aktivít. Napriek tejto skutočnosti odporca obviňuje navrhovateľa z kupovania mestských poslancov, hoci podpora mesta je vytvorená transparentným a zákonným spôsobom. Navrhovateľ nie je verejným činiteľom, ani politicky činnou osobou. Navrhovateľ nie je ani nebol stíhaný zo žiadneho trestného činu korupcie, či inej trestnej činnosti. Nepravdivé a dehonestujúce výroky odporcu negatívne zasahujú do rodinného zázemia, ako aj do pôsobenia v podnikateľských kruhoch navrhovateľa, a týmto zásahom vznikla navrhovateľovi a vzniká značná ujma. Navrhovateľ chce týmto návrhom dosiahnuť aspoň čiastočné navrátenie svojho spoločenského postavenia, nakoľko úplné očistenie už považuje za nereálne. Navrhovateľ má za to, že morálne zadosťučinenie formou ospravedlnenia v danom prípade nepostačuje k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na jeho osobnosti, nakoľko jeho vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti bola difamujúcimi výrokmi publikujúcimi v periodickej tlači znížená v najvyššej miere keď je potrebné prihliadnuť najmä k vysokej intenzite nepriaznivého následku konania odporcu, ktorá je daná predovšetkým značkou šírkou v okruhu pôsobenia tohto následku, teda tým že difamujúci výrok bol zverejnený v hromadnom oznamujúcom prostriedku dostupnom širokej verejnosti, keď priemerný denný náklad denníka H. N. je 22.000 výtlačkov. Porušením práva na ochranu osobnosti bol zasiahnutý navrhovateľ v postavení podnikateľa, kde pri tejto činnosti sú nevyhnutými predpokladmi úspešnosti bezkonfliktné vzťahy voči iným osobám vrátane potenciálnych obchodných partnerov a klientov a tiež bezúhonnosť a dobré meno navrhovateľa v spoločenských a obchodných kruhoch, ktoré boli publikáciou výrokov odporcu v článku podstatne spochybnené a znevážené. Vzhľadom k intenzite a trvaniu nepriaznivého následku je naplnená skutková podstata pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri určení výšky tejto náhrady navrhovateľ vychádzal zo závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy na jeho právach, ktorá je daná mierou intenzity a neobmedzenou dobou trvania nepriaznivého následku. S prihliadnutím ku všetkým okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo podľa navrhovateľa by peňažná náhrada vo výške 5.000.000,- Sk mohla primerane vyvážiť spôsobenú nemajetkovú ujmu. Navrhovateľ poukazuje, že výroky v článku ho škandalizujú a osočujú v období, keď miera jeho vážnosti v spoločnosti je

nadštandardná, keď jeho morálny a materiálny prínos do spoločnosti je viac ako príkladný pri požívanej vyšší spoločenský kredit. Výroky odporcu vytvárajú neodvratné a neodôvodnené riziká pred súčasnými ako aj potenciálnymi obchodnými partnermi.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomne prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručením tunajšiemu súdu dňa 19.1.2007, v ktorom nároky uplatňované navrhovateľom v tomto konaní neuznáva ani z časti. K skutkovej stránke veci uviedol, že odporca nevyslovil tvrdenie, že navrhovateľ si kupuje poslancov mestského zastupiteľstva mesta R.. Tvrdenie odporcu, že navrhovateľ sa snažil presadiť vo voľbách za poslancov do mestského zastupiteľstva v roku 1998 osoby jemu blízke, je pravdivé tvrdenie. Taktiež je pravdivé tvrdenie odporcu týkajúce sa rozdávania vecných darov na predvolebnom zhromaždení potenciálnym voličom. Ostatné hodnotiace úsudky zodpovedajú vecnému základu uvedenému v týchto pravdivých tvrdeniach. K právnej stránke veci odporca zaujal také stanovisko, že súd nemôže rozsudkom ukladať účastníkovi konania povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zákona, teda povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti inej osoby. Podľa jeho názoru absentuje neoprávnený zásah na strane odporcu vo vzťahu k navrhovateľovi, a teda na uplatnenie práva na primerané zadosťučinenie voči odporcovi nie sú splnené hmotnoprávne podmienky. Taktiež na uplatnenie práva na náhradu nemajetkovej ujmy voči odporcovi nie sú splnené hmotnoprávne podmienky a napokon na strane odporcu absentuje vecná pasívna legitimácia v tomto konaní, nakoľko za obsah periodickej tlače zodpovedá v zmysle § 10 ods. 1 až 16 ods. 3 Zákona č. 88/1966 Zb. o periodickej tlači a ostatných oznamovacích prostriedkoch, vydavateľ periodickej tlače, šéfredaktor, redaktor. Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a zaviazať navrhovateľa k náhrade trov konania odporcu.

Navrhovateľ reagoval na toto vyjadrenie odporcu podaním doručením súdu dňa 7.2.2007 prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhovateľ je toho názoru, že zámer žalovaného poukázať na údajne kupovanie si poslancov mestského zastupiteľstva z jeho strany jednoznačne a priamo vyplýva z obsahu článku. Je irelevantné aké konkrétne slová žalovaný pri tom použil s tým, že slová alebo vety, ktoré sami o sebe nemusia byť urážlivé môžu hľadiac k súvislostiam a k zmyslu celej správy založiť najťažšie a najciteľnejšie zásahy do jeho osobnostných práv. Odporca obvinil navrhovateľa z pokusu o korupčné ovládanie politického a ekonomického diania v meste R. a zosmiešnil ho tvrdeniami a rozdávaním vecných darov potenciálnym voličom v predvolebnej kampani vo voľbách do mestského zastupiteľstva mesta R., čím bola značne znevážená jeho dôstojnosť v spoločnosti. Ďalej navrhovateľ poukázal na aktivity v odborných finančných a investičných kruhoch, resp. v humanitárnej a charitatívnej oblasti, pričom nie je potrebné, aby si získaval sympatie občanov mesta R. a blízkeho okolia prostredníctvom rozdávania darov v predvolebnej kampani a ani obsadiť mestské zastupiteľstvo jemu blízkymi osobami. Ďalej právny zástupca uviedol, že podanie návrhu o zdržanie sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti bežne akceptuje ustálená judikatúra Najvyššieho súdu SR, keď možnosť súdu rozhodnúť rozsudkom o splnení povinnosti vyplývajúcej zo zákona ho priamo ustanovuje § 80 písm. b) OSP. Čo sa týka splnenia hmotnoprávnych podmienok na vznik práva fyzickej osoby domáhať sa primeraného zadosťučinenia v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka je to existencia neoprávneného zásahu, ktorá spolu so spôsobením zníženia dôstojnosti fyzickej osoby a jej vážnosti v spoločnosti je tiež hmotnoprávnou podmienkou pre vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Právny zástupca navrhovateľa ďalej uviedol, že poskytnutie primeraného zadosťučinenia je inštitútom uplatniteľným vo vzťahu k neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti ako to vyplýva z § 13 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. K otázke existencie vecnej pasívnej legitimácie na strane odporcu uviedol, že nároky vyplývajúce z porušenia ustanovenia Občianskeho zákonníka a tlačového zákona sú osobitnými nárokmi, ktoré sa navzájom nevylučujú a možno ich uplatniť popri sebe.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 24.6.2008 uviedol, že z článku v H. N. boli pohoršení jednak jeho priatelia, rodina ako aj partneri v biznise. Článok dehonestoval celú jeho rodinu, jeho osobu. Navrhovateľ zaznamenal obrovské straty v biznise vzhľadom k tomu, že z článku vyplynula netransparentnosť jeho konania. Poukázal, že jeho partneri v spoločnosti M. B. P. S., a. s. kvôli článku uskutočnili sedenie, na ktorom vyjadrili negatívnu reakciu k obsahu článku a záverom vyjadrili navrhovateľovi plnú podporu. Navrhovateľ uviedol ako príklad, že predtým ako vyšiel článok mali záujem o privatizáciu firmy P. v S. R., ktorá podniká v papierenskom priemysle. V miestnych novinách však vyšiel článok kde bolo zdôraznené, že podniká netransparentne na slovenskej strane a táto privatizácia bola zrušená. Navrhovateľ, ale zdôrazňuje, že tu stojí sám za svoju osobu. Potom ako vyšiel tento článok, prežíval to, bolo to veľmi nepríjemné. Najviac ho pobúrili výroky odporcu v časti článku pod nadpisom

Ú. N. R., a to každá veta nachádzajúca sa v tejto časti článku. Čo sa týka M. F. K. R. navrhovateľ je predsedom dozornej rady, ale nezúčastňuje sa zasadaní. Poukázal, že darovanie mestského pozemku muselo odsúhlasiť mestské zastupiteľstvo pričom poslancom, je aj odporca. Navrhovateľ doplnil, že tento článok znášala veľmi ťažko aj rodina, bolo pošpinené meno F.. Negatívne dôsledky sa prejavili v strate trhov, v strate dôvery partnerov, ako aj veľa ľudí v Slovenskej republike. Napriek tomu veľa ľudí navrhovateľa v tejto situácii podporilo. Navrhovateľ tieto negatívne dôsledky vyplývajúce z predmetného článku pociťuje aj dnes. Pokiaľ by to tak nebolo, neviedol by toto konanie. Žiada očistiť svoje meno. V tomto konaní nerieši otázky svojho biznisu, ale len to, že bolo poškodené meno F. s tým, že poukazuje na konkrétne výroky odporcu nachádzajúce sa v predmetnom článku pod nadpisom Ú. na radnicu, keď všetky tieto výroky sú nepravdivé a podľa jeho názoru sami o sebe odôvodňujú nepriaznivý dopad na jeho osobu. Navrhovateľ zdôraznil, že si budoval svoj imidž 15 rokov a po 15 rokoch sa dočkal takéhoto článku. Ďalej navrhovateľ uviedol, že nikoho nežiadal ani nikomu neprikazoval zo svojich zamestnancov, aby kandidovali v hocijakých voľbách. Podľa jeho názoru je legitímnym právom každého občana, aby žiadal pomoc a podporu, keď ide kandidovať. Kto spĺňa morálne a etické kritéria môže byť podporovaný. V jeho firmách pracuje veľa vzdelaných ľudí pričom, veľa z nich aj kandidovalo do všetkých orgánov štátnej správy. Navrhovateľ má asi 150 firiem a nevie sa vyjadriť, ktorá koho kedy podporovala, to nesleduje. Nemal ambície obsadiť radnicu v R. svojimi ľuďmi z fabriky. Keď vyšiel článok v H. N. zahraniční akcionári v R. P. mali otázky, boli tu pochybnosti, následkom čoho sa oddialil ďalší rozvoj tejto firmy, oddialili sa investície, a to vo vysokých sumách napr. jednalo sa o investičný plán výstavby Sóla. Potom ako článok vyšiel členovia predstavenstva z firmy M. mu kládli na zasadnutí predstavenstva otázky, či niekoho podplácal a zaujímali ich aj ďalšie otázky v časti článku pod nadpisom Ú. N. R.. Navrhovateľ uviedol, že v čase konania komunálnych volieb sa nenachádzal na území Slovenskej republiky. Nevie sa vyjadriť k tomu, kto bol kandidátom na poslancov, iba vie, kto bol kandidátom na primátora. Zvlášť citlivo reagovala na predmetný článok v H. N. matka navrhovateľa. Navrhovateľ má za to, že odporca si nemôže dovoliť tvrdiť veci, ktoré boli uvádzané v článku v hospodárskych novinách.

Na pojednávaní konanom dňa 5.3.2007 odporca uviedol, že redaktor H. N. pán S. sa s ním kontaktoval telefonicky, nakoľko píše predmetný článok, keď kontakt na neho mu dal šéfredaktor R. hlasu. Bol to rozhovor pri káve s tým, že redaktor odporcovi uviedol, čo bude predmetom tohto článku, a to pôsobenie navrhovateľa v R.. Redaktor sa odporcu pýtal na nejaké veci, na čo mu odporca odpovedal. Bol to voľný rozhovor. Odporca upozornil redaktora, že niektoré veci bude potrebné si preveriť. Vyzval ho na opatrnosť. Odporca ďalej uviedol, že pôsobí v R. od roku 2002 ako poslanec mestského zastupiteľstva s tým, že medzi povinnosti verejných činiteľov patrí vyjadrovať sa aj k veciam verejným. Jeho zásada je, pokiaľ ho požiada niekto o rozhovor, tak tento sa i zrealizuje. Odporca uviedol, že tvrdenie „nie je jednoduché kúpiť si úctu, a to nemožno robiť takýmto spôsobom“ nie je jeho citát. Ďalej odporca vysvetlil svoj výrok „ o aké dohody išlo netreba bližšie vysvetľovať“ išlo o rámcovú zmluvu, ktorá sa podpisuje na fiškálny rok s tým, že S. dáva peniaze do určitých oblastí života v meste napr. kultúra, školstvo. Odporca poukázal, že táto previazanosť nemusí mať len pozitívne následky. O týchto veciach je potrebné diskutovať. Odporca poukázal, že najviac ľudí v meste je zamestnaných práve v S., takže tento vzťah treba veľmi citlivo zvažovať keď do veľkej miery mesto ako také je závislé od jednej fabriky, a tiež treba citlivo zvažovať, akým spôsobom sú poprepájané vzťahy medzi verejnými predstaviteľmi a súkromnými majiteľmi fabriky. Odporca uviedol, že keď sa v roku 2002 stal poslancom, písal články, ktoré kritizovali verejné veci v R. v súvislosti so samosprávou. Išlo väčšinou o kritiku vtedajšieho primátora JUDr. Č.. Jeden z článkov sa týkal aj futbalu, pričom nakoľko navrhovateľ je a aj vtedy bol účastný vo futbale, tak ho tam odporca len faktograficky spomenul. Odporca to vnímal zjavne negatívne, znepokojený mu volal. Poukázal, že to nie sú veľmi dobré výroky. V rámci rozhovoru s redaktorom H. N. jednoducho sa s ním rozprával o tom čo sa v meste deje s tým, že nebolo jeho úlohou vyjadrovať sa pozitívne, či negatívne, ani hodnotiť celkový kontext článku, čo ani nepoznal.

Na pojednávaní konanom dňa 11.2.2008 bol vypočutý svedok JUDr. J. Č., ktorý k veci uviedol, že bol primátorom v R. od roku 1994 do roku 2006. Článok v H. N. má zafixovaný, nakoľko redaktor S. ho taktiež oslovil s tým, že pripravuje profil navrhovateľa. Položil mu tri otázky pričom redaktor v článku z jeho odpovedí nič necitoval. Ďalej v čase keď vyšiel predmetný článok v H. N. bol udelený navrhovateľovi titul D. honoris causa T. U. , ktorého sa zúčastnil aj svedok a zároveň v roku 2005 sa navrhovateľ stal čestným občanom mesta R., čo je najvyššie ocenenie, ktoré udeľuje mestské zastupiteľstvo mesta R., pričom svedok konštatoval, že článok v H. N. nereflektoval tieto skutočnosti. Svedok bol s navrhovateľom v pracovnom kontakte od roku 1996, kedy mesto hľadalo investora na rekonštrukciu K. D.. Ďalej v roku 2002 bola uzavretá zmluva s účinnosťou do roku 2006, kde sa firma

S. zaviazala spolupracovať s mestom R. v oblasti športu, zdravotníctva, školstva. V tejto zmluve bola upravená vysoká podpora miestnej komunity. Ročne bolo firmou S. preinvestovaných 40.000.000,- Sk. Aj po vypršaní účinnosti tejto zmluvy spolupráca medzi mestom a firmou pokračuje ďalej. Svedok uviedol, že čo sa týka volieb do mestského zastupiteľstva v roku 1998 týchto sa zúčastnili nezávislí kandidáti s podporou firmy M.. Svedok uviedol, že ako primátor spolupracoval s troma mestskými zastupiteľstvami s tým, že žiadne pokusy protiprávneho pôsobenia zo strany navrhovateľa mu nie sú známe. Pokiaľ by to tak bolo, určite by nedošlo k uzavretiu zmluvy o spolupráci v roku 2002 a ani navrhovateľ by nebol schválený mestským zastupiteľstvom za čestného občana mesta. Svedok považuje článok v H. N. za nekorektný a nepravdivý a zvlášť poukázal na skutočnosť, že vyvolal diskusiu o udelení čestného občianstva mestom R. navrhovateľovi. Ešte k otázke predvolebnej kampane resp. volieb do mestského zastupiteľstva v roku 1998 svedok uviedol, že nevnímal situáciu tak, že by navrhovateľ mal ambície obsadiť radnicu svojimi ľuďmi z fabriky. Išlo o volebný duel, ktorého sa môže zúčastniť každá osoba, ktorá má na to ambície a predpoklady. Svedok uviedol, že nevie si predstaviť, že by navrhovateľ uzatváral s komunálnymi politikmi ako s fyzickými osobami nejaké dohody a vonkoncom takáto dohoda nebola uzatvorená medzi ním a navrhovateľom. Navrhovateľ mu počas jeho pôsobenia vo funkcii primátora neponúkol žiaden úplatok, ich spolupráca bola o niečom inom. Takéto praktiky vôbec neprichádzali do úvahy. Zároveň vylúčil svedok ingrenciu akéhokoľvek iného právneho subjektu ako klubov politických strán resp. nezávislých poslancov do rozhodovania mestského zastupiteľstva a určite nebolo ovplyvnené osobnou angažovanosťou navrhovateľa formou úplatkov udelenie čestného občianstva. Toto na mestskom zastupiteľstve prešlo bez problémov. V čase keď sa schvaľovalo udelenie čestného občianstva navrhovateľovi bol poslancom mestského zastupiteľstva aj odporca. V zmluve o spolupráci ešte svedok doplnil, že zmluvnými stranami, na jednej strane bolo mesto R. a na druhej strane firma M. B. P. S., a. s. Táto zmluva bola schválená mestským zastupiteľstvom. Svedok taktiež uviedol, že navrhovateľ nefinancoval účasť na Medzinárodných futbalových zápasoch. Za účasť v medzinárodnej súťaži poskytla organizácia UEFA finančné benefity. Svedok ďalej uviedol, že niektoré osoby z letáku, kandidátky z č. l. 69 pozná, pričom on ich vnímal ak fyzické osoby nezávislých kandidátov vo voľbách. Nepovažoval to za kandidátku S. M.. Svedok ďalej uviedol, že boli aj iní kandidáti v týchto voľbách, ktorí boli zamestnancami S. a nekandidovali ako nezávislí, ale za nejakú politickú stranu.

Svedok I. Š. vo svojej výpovedi na pojednávaní konanom dňa 11.2.2008 uviedol, že pozná navrhovateľa od doby, kedy prišiel do podniku a od vtedy poskytuje finančnú pomoc občianskemu združeniu Z. D. S.. Článok v H. N. mal na neho zarmucujúci dopad. Otriaslo to s ním. Svedok vie čo navrhovateľ robí v prospech spoločnosti. Považuje to za očiernenie mena človeka. On vykonáva funkciu osemnásť rokov v celoslovenskom predsedníctve Z. D. S. a zároveň bol aj členom sociálno-zdravotnej komisie pri Mestskom úrade v R., ktorá je toho času zrušená. Navrhovateľ venoval v prospech charity za rok 2007 celkove sumu 87.000.000,- Sk teda na účely školstva, zdravotníctva a kultúry a taktiež poukázal, že na výstavbu nemocnice v Keni venoval sumu 150.000.000,- Sk. Keď vyšiel článok v H. N. bol svedok na rekondičnom pobyte spolu s ďalšími päťdesiatimi ľuďmi a vlastne všetci boli pohoršení z tohto článku. Podľa názoru svedka tento článok pokazil dobré meno navrhovateľa, nakoľko nezainteresovaný človek sa k tomu stavia inak ako ten, čo pozná určité skutočnosti. Jeho názor na navrhovateľa sa aj po tom, čo článok vyšiel, nezmenil považuje ho za čestného a svedomitého človeka, ktorý pomáha ľuďom. Svedok nepozná nikoho iného kto by venoval toľko peňazí charite ako navrhovateľ.

Svedok RNDr. D. D. na pojednávaní konanom dňa 11.2.2008 uviedol, že v čase komunálnych volieb v R. v roku 1998 bol zamestnaný ako novinár v regionálnom týždenníku L.. Uviedol, že bola všeobecne známa skutočnosť, akým spôsobom sa prezentovali nezávislí kandidáti, ktorí boli spájaní s S., napr. boli dávané po basketbalovom zápase darčeky pre divákov alebo na mítingoch kandidátov. Podľa svedka spoločnosť S. mala svoju vlastnú kandidátku kde uvedení kandidáti boli vo väčšine určite zamestnancami S.. Jedná sa o kandidátku č. l. 69. Svedok, ale nevedel uviesť, či tieto osoby kandidovali z dôvodu, že boli zamestnancami S.. Pravdepodobne však zamestnanci S. kandidovali aj na iných kandidátkach.

Svedok J. T. S. vo svojej výpovedi pred dožiadaným súdom dňa 24.4.2008 uviedol, že on inicioval stretnutie s odporcom, nakoľko pripravoval seriál celostranových reportáží vo víkendovej prílohe H. N.. Z týchto stretnutí neexistuje písomný záznam. On si vždy na základe týchto stretnutí robil poznámky. Odporca tieto stretnutia, z nich vzniknuté otázky neautorizoval na mieste. Svedok uviedol, že informácie v článku v denníku H. N. mu zväčša poskytol odporca, ale niektoré pochádzajú aj z iných zdrojov napr. J. D., otec odporcu. Podľa svedka odporca je autorom informácií pod nadpisom Ú. N. R. predmetného článku. Svedok uviedol, že pred uverejnením článku odoslal ho na vedomie odporcovi mailom. Svedok

ďalej uviedol, že o predvolebnej kampani do mestského zastupiteľstva v R. v roku 1998, resp. o voľbách ako takých a kandidátoch v nich sa rozprával výlučne s odporcom a s nikým iným. Po uverejnení článku odporca ho nekontaktoval v tom smere, že by namietal určité informácie tam uvedené. Informácie v článku uvedené v úvodzovkách v časti článku podnadpis Ú. N. R. sú doslovnými citáciami odporcu, ktoré si svedok doslovne poznamenal počas rozhovoru do poznámok. Informácie, ktoré nie sú uvedené v úvodzovkách, ktorých autorom je odporca, sú obsahovo zhodné s informáciami, ktoré svedkovi počas rozhovoru povedal odporca a ktoré si on poznamenal do poznámok. Svedok má za to , že celkovým obsahom týchto informácií je tvrdenie odporcu, že navrhovateľ uplácal miestnych poslancov. Svedok uviedol, že odporca vedel že je novinár, a že si zapisuje poznámky počas rozhovoru o tom čo hovoria. Svedok vylúčil možnosť, že časť informácií mohol zle pochopiť. Svedok doplnil, že kompletne celú reportáž poslal odporcovi na tzv. autorizáciu. Odporca nemal k reportáži žiadne výhrady, pričom v prípade reportáží, sa tieto na autorizáciu ani neposielajú je to iba na dobrej vôli autora, čo bolo ešte pred vydaním článku. Svedok potvrdil, že odporca mu uviedol, že navrhovateľ sa pokúšal pomocou korupcie ovládať politické a ekonomické dianie v R. ako aj, že navrhovateľ protiprávne ovplyvňuje členov mestského zastupiteľstva v R.. Svedok ďalej uviedol, že odporca je autorom všetkých viet, ktoré tvoria časť článku podnadpis Ú. N. R., to že v úvodzovkách je iba päť viet je bežná žurnalistická práca. Svedok si za svojim článkom stojí. Svedok potvrdil, že počas celého rozhovoru s odporcom boli odporcovi jasné, že je novinár, ktorý píše článok o navrhovateľovi a teda všetko, čo odporca o ňom povie, môže uverejniť v tomto článku.

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 27.6.2008 pod č.k. 5C/300/2006-189 súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa rozširovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o spájaní navrhovateľa s protiprávnym ovplyvňovaním mestských poslancov v R.. Taktiež súd uložil odporcovi povinnosť písomne sa ospravedlniť navrhovateľovi za neoprávnené zásahy do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa listom podpísaným odporcom a doručeným navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti výroku rozsudku v nasledovnom znení: "Vážený pán Ing. M. F. ospravedlňujem sa Vám za neoprávnené zásahy do Vašej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti spôsobenej rozširovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o spájaní Vašej osoby s protiprávnym ovplyvňovaním mestských poslancov v R.. M. A.." Zároveň súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 200.000,-Sk z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch do 30 dní od dňa právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti súd návrh navrhovateľa zamietol.

V odvolaní odporcu doručeného tunajšiemu súdu dňa 20.8.2008 prostredníctvom jeho právneho zástupcu bolo poukázané na absenciu pasívnej vecnej legitimácie na strane odporcu, nespôsobilosť zverejnených výrokov neoprávneného zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, nespôsobilosť týchto výrokov spôsobiť navrhovateľovi ujmu a napokon nepreukázanie vzniku ujmy závažnosti a intenzity zo strany navrhovateľa a ani príčinnej súvislosti medzi konaním odporcu a akoukoľvek ujmou na strane navrhovateľa, preto podľa jeho názoru nie je možné návrhu vyhovieť.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací na odvolanie odporcu proti tomuto rozsudku rozsudok Okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa v ostatnej časti zamietnutý, ponechal nedotknutý a v ostatných častiach rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie uznesením zo dňa 12.2.2009 pod č.k. 9Co/332/2008-249. V odôvodnení tohto uznesenia bol uvedený právny názor, v zmysle ktorého prvostupňový súd sa bude musieť v ďalšom konaní v prvom rade vysporiadať s obranou navrhovateľa týkajúcou sa nedostatku vecnej legitimácie (pasívnej) tak, aby z dôvodov jeho rozhodnutia bolo zrejmé, na základe akých skutočností ustálil výlučnú zodpovednosť odporcu za zásah do práv na ochranu osobnosti navrhovateľa, resp. prečo nenesie v tomto prípade zodpovednosť navrhovateľ. S prihliadnutím na spôsob rozširovania tzv. nepravdivých informácií, ako aj na obranu odporcu by malo byť z rozhodnutia súdu zrejmé, akými úvahami sa riadil pri ustálení výlučnej zodpovednosti odporcu, pričom bez povšimnutia nemožno ponechať ani skutočnosť, keď navrhovateľ sa už aj mimosúdne dohodol s vydavateľom denníka, ktorý zrejme čiastočne jeho nároky uspokojil, a to aj za situácie, keď navrhovateľ sa môže domáhať ochrany aj voči fyzickej osobe, nemusí v zmysle Občianskeho zákonníka žalovať len vydavateľa, resp. autora článku, aj keď mu zákon takúto možnosť dáva. Z dôvodov jeho rozhodnutia by taktiež mohlo byť zrejmé, prečo nevykonal ďalšie dôkazy navrhnuté navrhovateľom, pokiaľ ich vykonanie v priebehu konania zamietol, lebo len takým spôsobom bude možné jeho rozhodnutie v prípadnom odvolacom konaní preskúmať.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 31.3.2009 na pojednávaní navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil tunajšiemu súdu spresnenie žalobného petitu, reagujúc tak na argumentáciu obsiahnutú v uznesení Krajského súdu v Žiline a tiež v odvolaní odporcu s poukazom na to, že informácie boli uverejnené v denníku H. N. č. XXX. zo dňa X.XX.XXXX. v seriáli „S. G.“ v článku „F. z D. L.“, podnadpis „Ú. N. R.“. Súd posúdil toto podanie navrhovateľa ako zmenu návrhu a s poukazom na ust. § 92 ods.1 OSP svojim uznesením zo dňa 21.5.2009 pripustil zmenu návrhu v nasledovnom znení: „Žalovaný je povinný zdržať sa neoprávnených zásahov do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti žalobcu rozširovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o spájaní žalobcu s protiprávnym ovplyvňovaním mestských poslancov v R.. Žalovaný je povinný písomne sa ospravedlniť žalobcovi za neoprávnené zásahy do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti žalobcu listom podpísaným žalovaným a doručeným žalobcovi do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku v nasledovnom znení: „Vážený pán Ing. M. F., ospravedlňujem sa Vám za neoprávnené zásahy do Vašej občianskej cti a ľudskej dôstojnosti spôsobené rozširovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o spájaní Vašej osoby s protiprávnym ovplyvňovaním mestských poslancov v R., ktoré boli uverejnené v denníku H. N. č. XXX. zo dňa X.XX.XXXX. v seriáli „S. G.“, v článku „F. z D. L.“, podnadpis „Ú. N. R.“. M. A.“ Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.000.000,-Sk z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.“

Na pojednávaní dňa 31.3.2009 bol vypočutý svedok Ing. arch. P. F., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že je v komunálnej politike od r.1990, je poslancom Mestského zastupiteľstva v R. celkove 4 volebné obdobie, každé volebné obdobie od r.1990, s výnimkou volebného obdobie od r. 1994 do r.1998. Na komunálne voľby v r.1998 si spomína, nakoľko predvolebná kampaň bol dosť veľký cirkus, keď podľa vtedajších dostupných kuloárnych informácií niekto rozdávala dary voličom na rôznych mítingoch, napr. tenisky, šampanské, rôzne vecné dary. On sa týchto mítingov osobne nezúčastnil, ale videl, keď napr. niekde prechádzal popri, že tam bola zhromaždená skupina ľudí, ktorej iní ľudia niečo rozdávali buď z auta alebo z pultu. Ďalej si na tieto voľby spomína z dôvodu, že existovala ucelená kandidátka kandidátov, ktorí boli zamestnancami S., resp. príbuzných firiem. Spomína si na svoju susedu a tiež na p. L., ktorý bol v tom období generálnym riaditeľom S.. Predvolebná kampaň týchto kandidátov bola masívna, bolo tam veľa materiálu, tlačovín a vyslovil domnienku, že aj to rozdávanie darov, ktoré spomínal v úvode, súviselo s touto kampaňou. Skutočnosť, či kandidáti z tejto kandidátky odovzdávali na mítingoch vecné dary, si svedok už presne nepamätal. Po nahliadnutí do letáka z čl.69 svedok uviedol, že si pamätá leták týchto kandidátov, bol vo farebnom prevedení a bola to taká skladačka, marí sa mu niečo v tmavozelenej farbe. Uviedol, že väčšina týchto osôb podľa jeho názoru bola zamestnancami S., resp. príbuzných spoločností. Na otázku svedok upresnil, že kandidáti z kandidátky na čl.69, ktorých pozná, boli zamestnancami S., resp. príbuzných spoločností. Vyslovil domnienku, že aj ostatní boli zamestnancami S., resp. príbuzných spoločností. Svedok nevylúčil, že niektorí zamestnanci S., resp. príbuzných spoločností kandidovali aj na iných kandidátkach. Svedok nemal vedomosť o tom, že predvolebné darčeky dával navrhovateľ, resp. že boli ním financované. Svedok ďalej doplnil, že okrem toho, že bol poslancom mestského zastupiteľstva, bol 2x členom mestskej rady a 1x projektovým manažérom mesta. K predvolebnej kampani vo voľbách do Mestského zastupiteľstva v R. v r.1998 uviedol, že vtedy bolo verejným tajomstvom, resp. bolo v meste všeobecne známe, že S. robí masívnu kampaň. Jemu sa to moc nepáčila, bola to kampaň dehonestujúca človeka. Bola tam hrča ľudí niekde pri aute, kde sa hádzali tenisky. On sa tam nepriblížil. V pamäti sa mu vynorila korba auta a tam nejaký človek, ktorý tie tenisky vyhadzoval, ale nevie si predstaviť jeho tvár. Svedok ďalej uviedol, že v tom čase bol predsedom Demokratickej strany, otázky predvolebnej kampane sa riešili na straníckom, resp. politickom fóre. Nikto nevedel z politického hľadiska vyhodnotiť, ako sa to skončí. Svedok sa ďalej vyjadril, že v komunálnych voľbách v r.1998 S. pravdepodobne malo ambíciu obsadiť radnicu svojimi ľuďmi, ale že by takúto ambíciu mal navrhovateľ, to by netvrdil. Svedok si nespomenul, že by na autách, resp. stánkoch, kde sa rozdávali darčeky, bolo logo S.. Samotné darčeky nemal v ruke, takže nevedel sa vyjadriť, či na nich bolo logo S.. V r.1998 obchodná skupina S. bola v Meste R. vnímaná cez navrhovateľa a prípadne p. L., avšak predvolebnú kampaň nezávislých kandidátov - kandidátka z čl.69 s osobou p. F. určite nestotožňoval. Po komunálnych voľbách v r.1998 bola uzavretá medzi Mestom R. a S. rámcová zmluva, na základe ktorej S. podporovalo určitými sumami konkrétne oblasti, napr. športové aktivity, zdravotníctvo, záujmové združenia a tak ďalej. Došlo k presnej úprave pravidiel, S. určilo, kde tieto peniaze pôjdu. Aj predtým existovali pravdepodobne zmluvy s S., avšak táto bola veľmi konkrétna.

Právny zástupca navrhovateľa vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 23.4.2009 uviedol, že v predmetnom článku v H. novinách je navrhovateľ prezentovaný ako človek bez hodnôt a morálnych zásad, ktorého život a úspech sú založené len na peniazoch. Tento článok opisuje navrhovateľa ako človeka, ktorý prostredníctvom korupcie a protiprávneho konania ovláda politické a ekonomické dianie v Meste R.. Článok obsahuje množstvo nepravdivých, zavádzajúcich a pravdu skresľujúcich tvrdení, ktoré závažným spôsobom zasahujú do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa a v značnej miere znižujú jeho dôstojnosť spoločnosti. Odporca ani v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal pravdivosť svojich difámujúcich tvrdení. Tvrdenie v druhej vete článku, že navrhovateľ „pozýva radných na medzinárodné futbalové zájazdy, pričom nešetrí peniazmi na ich ubytovanie a pohostenie“ poprel navrhovateľ, ako aj svedok J. Č.. V štvrtej a piatej vete článku odporca pripisuje navrhovateľovi „dokonca ambície obsadiť radnicu svojimi ľuďmi“ v komunálnych voľbách v r.1998, ktorú mal realizovať tým, že „v komunálnych voľbách rozdávali šampanské, tenisky a balíčky s darčekmi pre tých, ktorí ich mali voliť“. Tieto obvinenia navrhovateľ poprel. Taktiež nepravdivosť tohto tvrdenia vyplynula aj zo svedeckej výpovede J. Č. a P. F., ktoré nepreukazujú nielen existenciu prepojenia navrhovateľa s predvolebnou kampaňou v r.1998, ale ani medzi rozdávaním vecných darov a predvolebnou kampaňou v r.1998. Žiaden zo svedkov nevedel povedať, kto tieto predmety rozdával a či sa na nich nachádzalo reklamné logo konkrétnej spoločnosti alebo číslo kandidátky. Pokiaľ ide o kandidátnu listinu nachádzajúcu sa v spise na čl.69, z výsluchu svedkov vyplynulo, že nie všetci kandidáti na nej boli zamestnancami spoločnosti M. B. P. a.s., ako aj to, že niektorí zamestnanci tejto spoločnosti kandidovali na iných kandidátkach. Navrhovateľ vo svojej výpovedi sa nevedel „vyjadriť k tomu, kto bol kandidátom, iba kto bol kandidátom na primátora“. Ďalej navrhovateľ uviedol, že žiadneho zo svojich zamestnancov neprosil, ani mu neprikazoval, aby kandidoval v komunálnych voľbách. Ďalej informácie uvedené v ôsmej až desiatej vete obzvlášť závažným spôsobom zasahujú do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti žalobcu a v značnej miere znižujú jeho dôstojnosť v spoločnosti. Akékoľvek obvinenia z korupcie a podplácania poprel sám navrhovateľ vo svojej výpovedi veľmi razantne. Tieto obvinenia poprel aj J. Č.. Z článku jasne vyplýva, že v prípade tvrdenia odporcu „omnoho lepšie ako obsadiť radnicu je dohodnúť sa s politikmi. O aké dohody išlo, netreba asi bližšie vysvetľovať“ malo byť uzavretých viacero dohôd a to s viacerými politikmi a že aktívnu úlohu pritom mal zohrať práve navrhovateľ. Tajuplnosť, ktorú článok navodzuje v tejto súvislosti, utvrdzuje čitateľa v presvedčení, že navrhovateľ vplýval na komunálnu politiku v skrytosti a nečestne a prostredníctvom uplácania komunálnych politikov. Pokiaľ odporca mal skutočne na mysli rámcovú zmluvu so spoločnosťou M. B. P. a.s., nemal žiadny dôvod, aby to jasne vyjadril, pričom o tejto rámcovej zmluve sa píše hneď v nasledujúcom odseku článku, čo spochybňuje argument odporcu. Na základe uvedeného je potrebné považovať tvrdenia odporcu o korupčnom ovládaní politického života v Meste R. za nepravdivé, zavádzajúce a pravdu skresľujúce. Pokiaľ ide o negatívny vplyv článku na osobu navrhovateľa a verejnosť, z výpovedí navrhovateľa jednoznačne vyplýva, že on a jeho rodina znášali uverejnenie tohto článku veľmi ťažko a rovnako aj okolie navrhovateľa. Článok vyvolal pochybnosti a nedôveru u obchodných partnerov navrhovateľa. Článok mal za následok aj oddialenie alebo zrušenie viacerých investícií. Vyvolal negatívne reakcie aj medzi poslancami mestského zastupiteľstva. Negatívny dopad článku na verejnosť potvrdil vo svojom výsluchu svedok I. Š., predseda Z. D. S.. Tento článok negatívne vnímal aj svedok J. Č., bývalý primátor Mesta R.. Na základe tohto možno konštatovať, že predmetný článok predstavuje závažný a neoprávnený zásah do práva na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa. Článok nespĺňa podmienky prípustné vecnej kritiky. Difámujúce výroky v ňom uvedené sú založené na nepravdivých, zavádzajúcich a pravdu skresľujúcich tvrdeniach. Ďalej tento článok je objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť právo na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa a to závažným spôsobom. Bol publikovaný v denníku H. N., ktorý pravidelne vychádza v náklade 22000 výtlačkov a je určený špecifickej cieľovej skupine čitateľov. V otázke pasívnej vecnej legitimácie odporcu právny zástupca navrhovateľa poukázal, že v prípade subjektu zodpovedného za zásah do práva na ochranu osobnosti uskutočnený prostredníctvom periodickej tlače je potrebné rozlišovať medzi vydavateľom periodickej tlače, novinárom, ktorý je u vydavateľa zamestnaný alebo pre neho pracuje a akoukoľvek inou osobou, ktorej prejav bol uverejnený v periodickej tlači. právna teória a ustálená judikatúra sa zhodujú v názore, že každý z týchto subjektov môže byť subjektom zodpovedných za zásah do práva na ochranu osobnosti a že zodpovednosť jednej osoby tu nevylučuje zodpovednosť iného subjektu. S ohľadom na dispozičné právo je v dispozícii poškodenej osoby, aby sa rozhodla, voči ktorému subjektu sa bude na súde domáhať svojich práv. Upozornil na skutočnosť, že v časti predmetného článku pod názvom „Ú. na radnicu“ je odporca citovaný 5x a v tejto súvislosti je v článku uvádzaný ako autor difámujúcich výrokov. Skutočnosť, že odporca je autorom všetkých difámujúcich výrokov tam uvedených potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok J. S., redaktor denníka H. N.. Tvrdenie odporcu o tom, že svedok J. S. vo svojej výpovedi klamal, je závažné, vzhľadom

k tomu, že svedok bol riadne poučený o následkoch krivej výpovede, vrátane trestno-právnych. Odporca počas rozhovoru s redaktorom denníka H. noviny vedel, že jeho výroky môžu byť v tomto denníku uverejnené, ale aj chcel, aby tomu tak bolo. Bolo by nelogické domnievať sa, že odporca, ktorý sa rozprával s redaktorom denníka H. N., o ktorom vedel, že pripravuje reportáž o navrhovateľovi, nechcel, aby výroky, ktoré v rozhovore uviedol, boli použité v pripravovanom článku. V otázke nahradenia majetkovej ujmy v peniazoch právny zástupca navrhovateľa poukázal, že navrhovateľ nepovažuje zadosťučinenie v zmysle § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka za postačujúce, nakoľko neoprávnený zásah odporcu do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti závažným spôsobom a v značnej miere znížil dôstojnosť a vážnosť navrhovateľa v spoločnosti.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 21.5.2009 uviedol, že navrhovateľ je známy a úspešný slovenský podnikateľ. Má silné sociálne cítenie. Pomáha tým, ktorí jeho pomoc potrebujú. Väčšina jeho aktivít je zameraná na tvorenie hodnôt na pozitívnu prácu. Takýto človek má právo na ochranu svojej osobnosti v rovnakej miere ako hocikto iný. Na rozdiel od verejných činiteľov známosť v spoločnosti a väčšia expozícia samé o sebe neznižujú mieru ochrany, ktorú právny poriadok priznáva takejto osobe. Odporca v rozhovore s redaktorom denníka H. N. obvinil navrhovateľa z korupčného ovládania diania v Meste R., označil ho za človeka, ktorý všetko robí cez peniaze a kupuje si úctu a vážnosť okolia. Navrhovateľa zosmiešňoval tvrdením o rozdávaní tenisiek a šampanského v komunálnych voľbách a o snahe obsadiť radnicu svojimi ľuďmi. Redaktor denníka H. N. p. J. S. všetky tieto informácie uverejnil v článku „F. z D. L.“ v podnadpise „Ú. N. R.“, kde 5x priamo citoval žalovaného. Pred uverejnením bol zaslaný na vyjadrenie odporcovi, ktorý nemal k jeho obsahu žiadne výhrady. Po uverejnení článku v priebehu tohto konania na pojednávaní dňa 24.6.2008 obvinil odporca redaktora z klamstva. Ďalej odporca sa bráni tým, že mal na mysli rámcovú zmluvu s Mestom R.. Odporca tvrdí, tvrdí, že si váži slobodu slova, ale za svoje výroky odmieta niesť zodpovednosť. Keď sa navrhovateľ legitímnym spôsobom domáha ochrany svojej osobnosti, odporca to označuje za zastrašovanie verejne činných ľudí. Odporca vedel, že redaktor denníka H. N. pripravuje reportáž o osobe M. F. a že všetky informácie, ktoré poskytne, môžu byť v tejto reportáži použité. Taktiež vedel, že reportáž bude uverejnená v denníku H. N. a že sa k nej dostanú tisíce ľudí. Za týmto účelom a s týmto cieľom informácie poskytol. Odporca sa nemôže vyhnúť zodpovednosti za zásah do osobnosti navrhovateľa jednoduchým tvrdením, že on informácie nezverejnil a nerozšíril a že za zásah je zodpovedný vydavateľ. Zodpovednosť autora difámujúcich výrokov je odlišná od zodpovednosti vydavateľa, tieto sa navzájom nevylučujú. V prípade podnadpisu „Ú. N. R.“ je nepochybné, že miera zodpovednosti odporcu je podstatne väčšia, nakoľko je on priamym autorom všetkých difámujúcich výrokov. Zodpovednosť odporcu je daná aj kauzalitou medzi konaním odporcu, teda uvedením difámujúcich informácií a zásahom do osobnosti navrhovateľa. Bez konania odporcu by nedošlo k zásahu do osobnosti navrhovateľa. Konanie redaktora H. N. ako tretej osoby kauzalitu neprerušuje, nakoľko odporca vedel, že informácie, ktoré uviedol, budú uverejnené v denníku H. N.. Bol s tým uzrozumený a chcel takýto následok vyvolať. Kauzalitu nemôže prerušiť konanie tretej osoby, o ktorom odporca vedel. Difámujúci charakter jednotlivých výrokov je umocnený skutočnosťou, že odporca je verejným činiteľom, mestským poslancom, čo vytvára dojem, ako keby vedel o čom hovorí a dáva to jeho slovám väčšiu váhu.

Podľa vyjadrenia právneho zástupcu odporcu na pojednávaní dňa 21.5.2009 odporca nerozširoval o navrhovateľovi žiadne informácie. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že autorom článku v H. N. je svedok J. S. a odporca nikdy nerozširoval tento článok ako celok ani jeho časti. K rozširovaniu informácií, ktoré navrhovateľ označil za nepravdivé, resp. pravdu skresľujúce, došlo autorským spracovaním článku „F. z D. L.“, jeho vydaním a následnou distribúciou. Z výsluchu odporcu je zrejmé, že upozornil autora článku na to, aby si informácie, o ktorých sa mu zmienil, ešte overil aj z iných zdrojov. Z výpovede svedka J. S. je zrejmé, že tento sa informácie, ktoré mu poskytol odporca, snažil overiť u iných osôb, avšak sa mu to nepodarilo. Navrhovateľ si riadne uplatnil právo na ochranu osobnosti proti neoprávnenému zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti, ktorý spočíval vo zverejnení žalovaného článku proti vydavateľovi článku návrhom na súd. Uplatňoval jednak právo na morálnu satisfakciu a jednak právo na peňažnú satisfakciu a následne uzavrel s vydavateľom mimosúdnu dohodu v znení modifikácie dodatkom k dohode. V čase, keď sa už s vydavateľom dohodol na spôsobe a rozsahu uspokojenia svojich nárokov z neoprávneného zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti zverejnením v periodickej tlači, podal návrh v tomto konaní. V konaní nebolo preukázané žiadne konanie navrhovateľa, ktoré by malo povahu rozširovania nepravdivých informácií o osobe navrhovateľa, ktoré by bolo spôsobilé privodiť mu ujmu spočívajúcu v znížení jeho cti a vážnosti spoločnosti. Rozhovor odporcu s redaktorom denníka s upozornením, že si má informácie overiť aj z iných zdrojov, nie je

konaním spôsobilým privodiť navrhovateľovi akúkoľvek ujmu. právny zástupca odporcu poukázal na judikát R 29/2001, ktorý obsahuje podrobný rozbor hmotnoprávnych podmienok vzniku práva na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods.2 a ods.3 Občianskeho zákonníka. V konaní bolo preukázané, že právo na satisfakciu morálnu či materiálnu, ak vôbec na strane navrhovateľa vzniklo, bolo uspokojené vydavateľom. Vydavateľ sa navrhovateľovi ospravedlnil a v texte ospravedlnenia dohodol, že dôvod publikovania týchto nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií spočíval v neprofesionálnej práci redaktora denníka H. noviny, ktorý si informácie, tvrdenia faktov resp. vecný základ hodnotiacich neoveril z viacerých zdrojov. V tejto súvislosti právny zástupca odporcu poukázal na Etický kódex novinárov prijatý Slovenským syndikátom novinárov a Etický kódex H. N., ktoré upravujú postup novinára pri jeho práci. Skutočnosť, že odporca absolvoval s novinárom denníka H. N. rozhovor pri káve, ktorý sa ho pýtal na jeho poznatky o osobe navrhovateľa, ako aj skutočnosť, že odporca ako poslanec mestského zastupiteľstva poskytol svoje osobné názory novinárovi nie v takej forme, ako bola zverejnená, nemôže byť v príčinnej súvislosti s tým, že by na strane navrhovateľa nastala akákoľvek ujma. Naopak v príčinnej súvislosti s prípadnou ujmou na strane navrhovateľa bolo vydanie článku zo strany vydavateľa, ktorý mal obsah, ktorý vyplýval z neprofesionálnej práce redaktora. Preto právny zástupca odporcu navrhoval, aby súd návrh zamietol.

Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise a to najmä s článkom v H. N. č. XXX,. vydanie piatok až nedeľa, X.. - X.XX.XXXX. pod názvom F. z D. L., s dohodou o podmienkach späťvzatia žalobného návrhu uzatvorenou medzi E. a.s. B. a navrhovateľom dňa 13.7.2007 vrátane dodatku č.1 k tejto dohode, uzatvoreného dňa 9.11.2007, s vyčíslením hodnoty novinových článkov spoločnosťou E. a.s. B. zo dňa 20.4.2009, s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava 2. pod sp.zn. 12C/237/2006. Súd sa oboznámil aj s etickým kódexom Slovenského syndikátu novinárov a etickým kódexom H. novín.

Súd z dohody o podmienkach späťvzatia žalobného návrhu, uzavretej medzi spoločnosťou E. a.s. B. a navrhovateľom dňa 13.7.2007 zistil, že účastníci tejto dohody sa dohodli na tvrdení, že uverejnením článku „F. z D. L.“ v denníku H. N. došlo k hrubému protiprávnemu zásahu do zákonom chránených zložiek osobnosti navrhovateľa, a to najmä jeho občianskej cti, dobrého mena, ľudskej dôstojnosti a vážnosti v spoločenských kruhoch. Za účelom vyriešenia všetkých vzájomných sporných nárokov vydavateľ do 15 dní od podpísania dohody uverejní na prvej strane v denníku H. N. ospravedlnenia za nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie, ktoré boli uverejnené o navrhovateľovi, s nasledovným textom: „Denník H. N. sa týmto verejne ospravedlňuje Ing. M. F. za zásah do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ktorý mu bol spôsobený nepravdivými a pravdu skresľujúcimi informáciami o jeho osobe. Informácie boli publikované v článku „F. z D. L., uverejnenom dňa X.XX.XXXX v č. XXX. H. N.. Dôvod publikovania týchto nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií spočíval najmä v neprofesionálnej práci redaktora denníka H. N.. Nad negatívnymi dôsledkami týchto informácií vyjadrujeme úprimnú ľútosť.“ a zároveň vydavateľ sa zaviazal uverejniť v denníku H. N. na území SR a prostredníctvom vydavateľstva E. a.s. aj v denníku H. N. na území ČR minimálne 4 novinové články v rozsahu minimálne A5, ktoré budú hodnotiť charitatívne aktivity Ing. M. F. alebo aktivity jeho holdingovej spoločnosti E.-I., a.s. Zároveň Ing. M. F. sa zaviazal vziať svoj návrh v súdnom spore v celom rozsahu späť.

Zo správy vydavateľa E. a.s. B. zo dňa 20.4.2009 súd zistil, že hodnota novinových článkov publikovaných ich vydavateľstvom v zmysle bodu 2.2 dohody o podmienkach späťvzatia žalobného návrhu uzavretej medzi nimi a Ing. M. F. bola vyčíslená nasledovne: 24.-26.8.2007 Futbal stál už pol miliardy (rozhovor M. F. pre H. N.), cena 245.240,-Sk bez DPH; 10.9.2007 E.-I. v H., cena 102.816,-Sk bez DPH; 13.12.2007 T. by mal už o rok začať zarábať, cena 40.800,-Sk bez DPH; 17.12.2007 Papierne vyrobia z kalov energiu, cena 55.200,-Sk bez DPH; 14.1.2008 Obrúsky z H., cena 47.838,-Sk bez DPH; 9.5.2008 Ambiciózne plány spracovateľov mäsa firmy T., cena 115.200,-Sk bez DPH; 2.6.2008 H. si posilňuje svoju pozíciu na trhu, cena 115.200,-Sk bez DPH.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 12C/237/2006 vyplynulo, že navrhovateľ Ing. M. F. doručil dňa 21.11.2006 tomuto súdu návrh o ochranu osobnosti a poskytnutie primeraného zadosťučinenia v peniazoch voči odporcovi E. a.s. B.. Navrhovateľ žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti navrhovateľa uverejňovaním a rozširovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií, o spájaní navrhovateľa s trestnou činnosťou súvisiacou s nadobudnutím akcií v obchodnej spoločnosti M. B. P. S. a.s., o spájaní navrhovateľa s fyzickými útokmi na JUDr. M. A., bytom B. a o spájaní navrhovateľa s

protiprávnym ovplyvňovaním mestských poslancov v R.. Taktiež navrhovateľ žiadal uložiť odporcovi povinnosť ospravedlniť sa navrhovateľovi za neoprávnený zásah do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti v najbližšom piatkovom čísle denníka H. N. odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, a to na rovnakom mieste a rovnakým písmom, ako bol uverejnený článok „F. z D. L.“ v denníku H. N. č.XXX. zo dňa X.XX.XXXX. v znení: D. H. N. sa týmto ospravedlňuje Ing. M. F. za zásah do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti tým, že jeho osoba bola v článku „F. z D. L.“ uverejnenom v denníku H. N. v č.XXX. dňa X.XX.XXXX. spájaná so závažnou trestnou činnosťou a porušovaním súkromnoprávnych predpisov. A napokon žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 37.000.000,-Sk z titulu poskytnutia primeraného zadosťučinenia za nemajetkovú ujmu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Podaním doručeným tomuto súdu dňa 4.10.2007 zobral navrhovateľ návrh v plnom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť z dôvodu, že medzi účastníkmi došlo k mimosúdnej dohode. Následne Okresný súd Bratislava 2 v tejto právnej veci uznesením zo dňa 23.10.2007 pod č.k. 12C/237/2006-45 toto konanie zastavil.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo.

Občiansky zákonník ustanovením § 11 priznal každej fyzickej osobe právo na ochranu osobnosti. Vzhľadom na mnohotvárnosť jednotlivých stránok osobnosti fyzickej osoby a rozmanitosť životných situácií, v ktorých sa táto môže nachádzať zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva. Sú však stanovené znaky pri danosti, ktorých treba určité správanie považovať za zásah do osobnosti a to objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, neoprávnenosť zásahu a príčinná súvislosť medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv. Ak sú v konkrétnom prípade tieto znaky dané má fyzická osoba právo domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce morálne zadosťučinenie najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady tohto zadosťučinenia určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, keď nie je zákonom stanovená žiadna maximálna ani minimálna hranica tejto výšky. Zákonom je stanovené, že zadosťučinenie má byť primerané. Určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je teda vecou úvahy súdu. Prípustnosť peňažnej satisfakcie je teda opodstatnená všade tam kde je osobnostná ujma spojená s osobitne citeľným znížením postavenia fyzickej osoby v spoločenských kruhoch kde sa pohybuje a kde zmenšenie a vyváženie nemajetkovej ujmy nemožno napraviť inak ako cestou primeraného zadosťučinenia vo forme peňažného plnenia. Preukázanie vzniku následku zaťažuje postihnutú fyzickú osobu. Zodpovednosť za nemajetkovú ujmu, ktorá vznikla porušením resp. ohrozením práv spätých s osobnosťou človeka je v občianskom práve založená na objektívnom zodpovednostnom princípe, teda nevyžaduje sa existencia zavinenia a je irelevantné, či si pôvodca zásahu bol alebo nebol vedomý protiprávnosti zásahu, keď rozhodujúci je výsledok takéhoto konania.

V zmysle § 11 Občianskeho zákonníka ochrana sa poskytuje len voči takým zásahom, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na integrite oprávneného subjektu tým, že znižujú jeho vážnosť a

dôstojnosť v očiach spoluobčanov, a tak ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie sa v spoločnosti. Forma ochrany a tým aj súdneho výroku a prípadnej reparácie následkov závisí od charakteru porušenia a ujmy a od okolností prípadu a vhodnosti prostriedkov nápravy. O zásah objektívne spôsobilý zasiahnuť do chránených osobnostných práv ide okrem iného aj v prípade rozširovania nepravdivých údajov difamujúcej povahy pritom, ale pravdivosť tvrdenia nemusí preukazovať ten do občianskej cti, ktorého bolo difamujúcim výrokom zasiahnuté a je vecou odporcu, aby preukázal pravdivosť svojich tvrdení.

Všeobecne k pravidlám pre výkon práva kritiky možno uviesť, že ak má ísť o kritiku prípustnú alebo oprávnenú musí byť táto kritika vecná, konkrétna a primeraná čo do obsahu a formy a nesmie vybočovať z hraníc nutných na dosiahnutie cieľa, taktiež musí vychádzať z reálnych či pravdivých podkladov a z týchto potom vyvodzovať zodpovedajúce závery pre hodnotiaci úsudok.

Právo na slobodu prejavu zaručené článkom 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských a základných slobôd teda rozširovať informácie alebo myšlienky nezahŕňa právo na rozširovanie nepravdivých informácií. Taktiež v zmysle čl. 10 ods. 2 tohto dohovoru výkon slobôd pretože zahŕňa aj povinnosti a zodpovednosť môže podliehať takým formalitám ,podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti okrem iného aj v záujme ochrany povesti alebo práv iných. Z uvedeného vyplýva, že každé právo na výkon slobôd zahŕňa aj povinnosť rešpektovať rovnaké práva a slobody iných osôb preto nemožno ani právo na slobodu prejavu vykladať izolovane bez zreteľa na právo na ochranu osobnosti.

Predovšetkým bolo potrebné, aby sa súd zaoberal otázkou týkajúcou sa pasívnej vecnej legitimácie, ktorá bola namietaná zo strany odporcu v priebehu celého konania. Zákon neobsahuje v ust. § 11 - § 16 Občianskeho zákonníka označenie subjektu zásahu (t.j. subjektu, ktorý zasiahol neoprávnene do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby). Z toho možno usúdiť, že týmto subjektom môže byť ako osoba fyzická, tak aj osoba právnická. V zmysle ustálenej judikatúry u zásahov vykonaných tlačou, prípadne rozhlasom a televíziou je nutné rozlišovať prípady, keď autorom správy je tretia osoba alebo ak ide o pracovníka vydavateľstva. Ak je pisateľom správy uverejnenej tlačou osoba rozdielna od pracovníkov vydavateľa, je mimo pochybností, že sa možno domáhať ochrany proti tejto osobe ako priamo zodpovednej za vykonaný zásah. S ohľadom na dispozičné právo postihnutej fyzickej osoby nemožno vylúčiť, že sa navrhovateľ v spore na súde uspokojí buď s návrhom proti samotnému vydavateľovi, alebo naopak proti autorovi správy, poprípade sa rozhodne podať návrh proti obom. V žiadnom z týchto prípadov nepôjde o pochybenie. Vydavateľ periodickej tlače sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za zásah do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby poukazom na to, že autorom difámujúcich výrokov o nej publikovaných v oznamovacom prostriedku je osoba odlišná od vydavateľa a jeho redaktora. Vo veciach zodpovednosti vydavateľa je nevyhnutné, aby súdy prevzaté tvrdenia rozlišovali na rôzne kategórie, napr. kategórie tvrdení prevzatých od spravodajských agentúr, oznámenia o prejavoch štátnych a spoločenských činiteľov, oznámenia o činnosti orgánov verejnej moci, názory tretích osôb a podobne. Je potrebné skúmať, či sporom dotknuté výroky boli oprávnené a primerané. Vydavateľ periodickej tlače môže do občianskej cti a dôstojnosti fyzickej osoby neoprávnene zasiahnuť zverejnením difámujúcich skutkových tvrdení, týkajúcich sa fyzickej osoby či publikáciou neprípustných hodnotiacich úsudkov o tejto osobe nielen v publicistickom útvare vyjadrujúcim stanovisko oznamovacieho prostriedku, či jeho redaktora, ale i v článku, ktorý stanovisko novín ani autora nevyjadruje, pokiaľ sú v ňom obsiahnuté údaje, ktoré sú objektívne spôsobilé zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby.

Z uvedeného vyplýva, že je potrebné skúmať, kto je subjektom zodpovedným za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa uskutočnenému spôsobom popísaným v petite návrhu - rozširovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o spájaní osoby navrhovateľa s protiprávnym ovplyvňovaním mestských poslancov v R., ktoré boli uverejnené v denníku H. N. dňa X.XX.XXXX. podnadpis „Ú. N. R.“.

Súd zistil k záveru, že odporca uviedol predmetné informácie pred redaktorom denníka H. N., ktorý ho požiadal o stretnutie za účelom prípravy materiálov ku článku o navrhovateľovi, keď odporca si bol vedomý, že redaktor denníka H. N. pri príprave článku použije tieto informácie. Tvrdenie odporcu, že upozornil redaktora denníka H. N. na potrebu overenia si uvedených informácií aj z iných zdrojov podľa názoru súdu nevylučuje zodpovednosť odporcu za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa. Súd poukazuje, že predtým, ako došlo k uverejneniu článku, bol článok mailom

zaslaný odporcovi redaktorom denníka H. N. na autorizáciu, pričom odporca k jeho obsahu nevzniesol žiadne námietky redaktorovi, resp. vydavateľovi, či už pred alebo po jeho uverejnení, stalo sa tomu tak až v tomto konaní. Súd má za to, že toto konanie odporcu je rozširovaním informácií, keďže informácie od odporcu sa stali známymi pre čitateľov denníka H. N., pričom nejedná sa o výlučnú zodpovednosť na strane odporcu, zodpovednosť za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti nesie aj vydavateľ denníka H. N., keď práve jeho redaktor vytvoril reportáž - publicistický útvar pod názvom „F. z D. L.“, ktorá bola uverejnená v denníku H. N. dňa 6.10.2006. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ si voči vydavateľovi uplatnil právo na ochranu osobnosti vrátane práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ku ktorému malo dôjsť uverejňovaním a rozširovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o spájaní navrhovateľa s trestnou činnosťou súvisiacou s nadobudnutím akcií v obchodnej spoločnosti M. B. P. a.s., o spájaní navrhovateľa s fyzickými útokmi na JUDr. M. A. a o spájaní navrhovateľa s protiprávnym ovplyvňovaním mestských poslancov v R.. Práve v poslednom prípade je evidentné, že navrhovateľ považuje za zodpovedné subjekty za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti uskutočneného týmto spôsobom jednak vydavateľa a jednak autora predmetných výrokov, teda odporcu v tomto konaní. Vzhľadom k dispozičnému úkonu navrhovateľa - späťvzatiu návrhu na začatie konania z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody Okresný súd Bratislava II. toto konanie zastavil. Išlo o dohodu o podmienkach späťvzatia žalobného návrhu uzavretú medzi vydavateľom a navrhovateľom dňa 13.7.2007. V preambule C. zmluvné strany dohody konštatujú, že uverejnením článku „F. z D. L.“ v denníku H. N. došlo k hrubému protiprávnemu zásahu do zákonom chránených zložiek osobnosti navrhovateľa, a to najmä do jeho občianskej cti, dobrého mena, ľudskej dôstojnosti a vážnosti v spoločenských kruhoch, v nasledujúcich ustanoveniach dohody sa vydavateľ zaviazal uverejniť na prvej strane v denníku H. N. ospravedlnenie za zásah do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ktorý mu bol spôsobený nepravdivými a pravdu skresľujúcimi informáciami o jeho osobe, publikovanými v predmetnom článku. Zároveň zmluvné strany dohodli, že vydavateľ uverejní novinové články, dva v denníku H. N. na území SR, jeden v denníku H. N. na území ČR a jeden v týždenníku E. na území ČR najneskôr do 31.12.2007, ako súčasť riešenia všetkých vzájomných sporných nárokov. Zo správy vydavateľa doručenej tunajšiemu súdu dňa 22.4.2009 mal súd preukázané, že k uverejneniu článkov došlo, a to v celkovej hodnote 722.294,-Sk bez DPH. S prihliadnutím k uvedeným skutočnostiam súd má za to, že v prípade neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa uskutočneného rozširovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o spájaní osoby navrhovateľa s protiprávnym ovplyvňovaním mestských poslancov v R., ktoré boli uverejnené v denníku H. N. dňa X.XX.XXXX. v článku „F. z D. L.“ zodpovedá jednak vydavateľ a jednak autor difámujúcich výrokov, teda odporca. Zodpovednosť vydavateľa spočíva predovšetkým v tom, že redaktorom denníka H. N. bola vytvorená reportáž, ktorej súčasťou boli aj difámujúce výroky odporcu začlenené do celkového kontextu reportáže podľa zámeru redaktora, a tiež v tom, že táto reportáž v uvedenom znení, teda obsahujúca difámujúce výroky odporcu, bola uverejnená v denníku H. N.. Zodpovednosť odporcu spočíva v tom, že ako poslanec Mestského zastupiteľstva v R. uviedol informácie redaktorovi denníka H. N.. V oboch prípadoch, teda aj u vydavateľa, aj u odporcu, ide o rozširovanie informácií. Keďže právny vzťah vyplývajúci zo zodpovednosti vydavateľa za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa bol vyriešený medzi navrhovateľom a vydavateľom samostatne, ktorá skutočnosť bola v konaní preukázaná, v tomto konaní je predmetom iba zodpovednosť odporcu za jeho neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa.

Z výpovede svedka J. T. S., redaktora denníka H. noviny vyplynulo, že tvrdenia odporcu, ktoré pred ním vyslovil sa nachádzajú v časti článku F. z D. L. pod nadpisom Ú. N. R.. Ide o nasledovné tvrdenia:

Na R. R. je F. pečený aj varený. Rozdáva milióny, pozýva radných na medzinárodné futbalové zápasy, pričom nešetrí peniaze na ich ubytovanie a pohostenie. Skutočne nadštandardné vzťahy. Ide o skutkové tvrdenie. V konaní odporca žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosť, že navrhovateľ pozval ktoréhokoľvek poslanca mestského zastupiteľstva na medzinárodný futbalový zápas vrátane úhrady nákladov na ubytovanie a pohostenie.

V roku 1998 mal pán F. dokonca ambície obsadiť radnicu svojimi ľuďmi z fabriky. V komunálnych voľbách rozdávali šampanské, tenisky a balíčky s darčekmi pre tých, ktorý ich mali voliť. Ide o skutkové tvrdenia. V tejto súvislosti odporca predložil do spisu leták (č. l. 69), kde sa nachádzajú kandidáti na poslancov do mestského zastupiteľstva v R. vo voľbách v roku 1998. V konaní bola síce preukázaná skutočnosť, že väčšina z kandidátov, ktorých fotografie sa nachádzajú na predmetnom letáku sú resp. boli zamestnancami S., avšak súd má za to, že z tejto skutočnosti nemožno ani len nepriamo

odvodzovať, že títo ľudia kandidovali vo voľbách za účelom plnenia ambícií navrhovateľa na jeho žiadosť, prípadne na jeho príkaz. Akým spôsobom jednotliví kandidáti realizovali svoju predvolebnú kampaň je vecou každého kandidáta. V tomto konaní nebolo preukázané, že by sa navrhovateľ na predvolebnej kampani kandidátov, ktorých fotografie sa nachádzajú na letáku predloženom odporcom akýmkoľvek spôsobom podieľal. Z článku v regionálnom týždenníku L. ako aj z výpovede jeho autora svedka RNDr. D. D. vyplynulo, že v danom prípade išlo o kandidátov s podporou firmy M. B. P., S., a. s.. Svedok Ing. arch. P. F. vo svojej výpovedi uviedol, že v R. bolo všeobecne známe, že táto firma robí masívnu predvolebnú kampaň, práve na kandidátke (letáku) z čl.69 sú uvedení kandidáti - zamestnanci M. B. P. S. a.s., ktorých pozná, pričom domnieva sa, že aj ostatní boli zamestnancami tejto spoločnosti, sám však vlastnými zmyslami nevnímal, či niektorí z týchto kandidátov realizovali túto volebnú kampaň - rozdávali šampanské, tenisky a iné darčeky. Súdu taktiež nebol označený ani predložený dôkaz, ktorý by existenciu takejto podpory uvedenej spoločnosti, resp. dokonca samotného navrhovateľa týmto kandidátom jednoznačne a nepochybne preukazoval.

Útok na R. R. sa však skončil pre majiteľa papierni doslova fiaskom. Ide o skutkové tvrdenie, ktoré nadväzuje na predchádzajúce skutkové tvrdenie o ambíciách navrhovateľa obsadiť radnicu svojimi ľuďmi z fabriky, z ktorého súd vydedukoval, že sa to navrhovateľovi nemalo podariť. Rovnako ako predchádzajúce skutkové tvrdenia aj toto skutkové tvrdenie nebolo v konaní preukázané.

Vtedy bolo najlepšie vidieť ako reaguje mesto na manažment papierní. Nie je jednoduché kúpiť si úctu a všetko nemožno robiť ani cez peniaze. Ide o hodnotiace úsudky, ktoré vychádzajú z predchádzajúcich skutkových tvrdení. Pokiaľ odporca nepreukázal pravdivosť predmetných skutkových tvrdení súd tento hodnotiaci úsudok považuje za zavádzajúci, nemajúci oporu na reálnych skutkových základoch.

Po komunálnej prehre si pravdepodobne manažment spoločnosti zo svojim majiteľom uvedomil, že omnoho lepšie ako obsadiť radnicu je dohodnúť sa s politikmi. O aké dohody išlo netreba asi bližšie vysvetľovať. Ide o skutkové tvrdenie, v ktorom sa nachádza aj odpoveď na položenú otázku (dohody namiesto obsadenia radnice), pričom odpoveď na túto otázku vyplýva tiež z celkového kontextu odporcom uvádzaných tvrdení a to, s prihliadnutím k výpovedi svedka J. T. S.. súd sa stotožnil s návrhom navrhovateľa, že sa jedná o dohody, ktorých účelom bolo protiprávne ovplyvňovanie poslancov mestského zastupiteľstva v R., a nie o rámcovú dohodu o spolupráci dohodnutú uzavretú medzi mestom R. a M. B. P. S., a. s. v roku 2002, kde je prehľadne upravené poskytovanie peňažnej dotácie mestu v celkovej výške 200.000.000,- Sk do roku 2006. Pokiaľ sa odporca bránil tým, že mal na mysli túto dohodu, súd sa s týmto nestotožnil, nakoľko mohol ju ako poslanec mestského zastupiteľstva, teda osoba kompetentná v danej oblasti, označiť jasne a určite, bez dohadov a zahmlievania.

Súd nemá žiadnu pochybnosť o tom, že tento zásah (nepravdivé skutkové tvrdenia, zavádzajúce hodnotiace úsudky) bol objektívne spôsobilý dopadnúť na osobnosť navrhovateľa. Súd konštatuje, že v tomto prípade došlo k porušeniu práva navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti, teda nielen k jeho ohrozeniu. Medzi správaním odporcu vyššie popísaným spôsobom (uvedenie informácií redaktorovi denníka H. N.) a porušením práva navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti bola v konaní preukázaná príčinná súvislosť, teda je tu vzťah príčiny a následku nebyť označených tvrdení odporcu k porušeniu práva navrhovateľa na ochranu osobnosti by nedošlo. Podľa názoru súdu rozhovor odporcu s redaktorom denníka H. N. nebol bežným rozhovorom pri káve, kde sa voľne vyslovujú názory na osobu navrhovateľa, čo z okolností tohto rozhovoru jasne vyplýva.

Vzhľadom k tomu, že boli naplnené kritéria preto, aby označené správanie odporcu bolo možné považovať za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa tohto konkrétneho neoprávneného zásahu, ako aj povinnosť písomne sa navrhovateľovi ospravedlniť (morálne zadosťučinenie) a to v zmysle § 80 písm. b) OSP , podľa ktorého návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva. Súd má za to, že v tomto konkrétnom prípade morálne zadosťučinenie sa javí ako nepostačujúce. Vzhľadom k tomu, že ide o list adresovaný odporcom výlučne navrhovateľovi, pričom súd poukazuje, že tvrdenia odporcu boli uverejnené v masovokomunikačnom prostriedku s celoslovenskou pôsobnosťou, čoho si bol odporca pred uvedením označených tvrdení vedomý. Tým došlo podľa názoru súdu k zníženiu vážnosti navrhovateľa v spoločnosti v značnej miere, nakoľko označené tvrdenia odporcu spochybňujú zákonnosť a transparentnosť konania navrhovateľa v rámci jeho podnikateľských, investičných resp. finančných aktivít, vyvolávajú otázky o spôsobe, akým

navrhovateľ pristupoval k riešeniu problémov v rámci týchto aktivít a to vlastne za celé obdobie jeho pôsobenia v tejto oblasti a v konečnom dôsledku teda spochybňujú samotnú bezúhonnosť navrhovateľa. V tomto súd vidí zníženie vážnosti navrhovateľa v širokom okruhu osôb, pred celou spoločnosťou, ktorú nie je možné vymedziť hranicami Slovenskej republiky, nakoľko aktivity navrhovateľa siahajú aj mimo územia Slovenskej republiky.

Súd preto priznal navrhovateľovi voči odporcovi právo na zaplatenie peňažného zadosťučinenia, a to vo výške 6.638,78 eur (200.000,-Sk) v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, s poukazom na ust. § 160 ods.1 veta prvá OSP a s prihliadnutím k výške priznanej sumy peňažného zadosťučinenia. V ostatnej časti súd návrh navrhovateľa zamietol, keďže navrhovateľ si uplatňoval týmto titulom zaplatenie sumy vo výške 165.969,59 eur. Pri určení výšky peňažného zadosťučinenia súd vychádzal z dvoch kritérií a tými sú závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Čo sa týka závažnosti vzniknutej nemajetkovej ujmy súd poukazuje na intenzitu tejto ujmy, keď z označených skutkových tvrdení odporcu najmä z hodnotiacich úsudkov, došlo u navrhovateľa, ako aj u celého jeho blízkeho okolia, priateľov, príbuzných, spolupracovníkov k pohoršeniu, pobúreniu. Súd z výsluchu navrhovateľa zistil, že toto nepríjemné prežívanie vzniknutej situácie u navrhovateľa trvá až doposiaľ aj napriek tomu, že zo strany jeho okolia mu bola prejavená podpora. Súd však poukazuje na okolnosť, že s predmetnými tvrdeniami odporcu v denníku H. N. sa oboznámilo množstvo ľudí. Preto tento neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa nie je možné napraviť iba uverejnením ospravedlnenia (nie je možné vec uviesť do pôvodného stavu). Náklad denníka H. N. je vo výške 22.000 výtlačkov, s prihliadnutím na remitendu teda 20.000 výtlačkov bolo odpredaných. Súd poukazuje na skutočnosť, že tento denník vzhľadom na jeho tematické zameranie na hospodárstvo Slovenskej republiky resp. vo svete odoberajú väčšinou podnikatelia, štátne orgány a organizácie, kde s obsahom jedného výtlačku sa oboznamuje viac ľudí. Taktiež súd poukazuje na skutočnosť, že takýto článok vzbudil zvýšenú pozornosť najmä u obyvateľov regiónu D. L., teda R. a okolitých obcí, keď spoločnosť M. B. P., S., a. s. kde navrhovateľ okrem iného pôsobí je najväčším zamestnávateľom v tomto regióne teda súd ma za to, že takisto s obsahom predmetného článku sa oboznámila časť populácie v tomto regióne, ktorá prejavuje záujem o dianie v regióne. Ďalej súd poukazuje na ohlas tvrdení odporcu obsiahnutý v predmetnom článku v predstavenstve M. B. P., S., a. s. R., ako aj u zahraničných a domácich partnerov navrhovateľa pri svojich aktivitách. Z uvedeného vyplýva, že na základe tvrdení odporcu si títo čitatelia vytvárali na základe nepravdivých resp. pravdu skresľujúcich informácií svoje úsudky o navrhovateľovi. Z tohto dôvodu a zároveň aj s prihliadnutím na to, že na základe tvrdenia odporcu v predmetnom článku, kedykoľvek sa môžu objaviť pochybnosti týkajúce sa aktivít odporcu, ktorých vyvrátenie bude vyžadovať od navrhovateľa ďalšie úsilie, súd vyčíslil peňažné zadosťučinenie tak, že počet výtlačkov, ktoré mohli byť reálne odpredané, vynásobil počtom 10, to znamená počet ľudí, ktorý sa s obsahom označených tvrdení odporcu v uvedenom článku mohol oboznámiť, pričom výška ujmy za každého jedného čitateľa predstavuje 0,03 eura (1,-Sk). Súd v tejto súvislosti prihliadol i k okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Súd v konaní zistil, že odporca od roku 2002 je poslancom mestského zastupiteľstva v R.. Táto okolnosť podľa názoru súdu sama o sebe zvyšuje intenzitu zásahu odporcu do osobnosti navrhovateľa, nakoľko jeho tvrdenia smerovali voči navrhovateľovi, ktorý je súkromnou osobou, nie je verejným činiteľom, ani sa neangažuje v politike. Navrhovateľ je členom top manažmentu viacerých obchodných spoločností, a to predovšetkým spoločnosti M. B. P., S., a. s. R., ktorá patrí k najväčším zamestnávateľom v regióne D. L. a taktiež pôsobí v ďalších spoločnostiach a je dlhodobo známy v odborných finančných a investičných kruhoch.

Súd je toho názoru, že takto určená výška peňažného zadosťučinenia je primeraná.

Čo sa týka obrany odporcu keď poukazoval na realizáciu svojho práva na slobodu prejavu súd konštatuje, že ani toto ústavné právo nie je bez obmedzení a tieto vyplývajú z medzinárodných dohovorov, ktorým je Slovenská republika viazaná, ako aj z právnej úpravy v našom právnom poriadku, z ktorých vplýva , že výkon slobody zahŕňa v sebe nielen právo na realizáciu, ale aj zodpovednosť resp. povinnosť týkajúcu sa rešpektovania práv iných v tomto konkrétnom prípade ochrany osobnosti navrhovateľa.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 151 ods.3 OSP tak, že o trovách konania bude rozhodnuté až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, nakoľko ide o zložitý prípad, konkrétne s väčším počtom nárokov uplatňovaných v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v dvoch vyhotoveniach.
Podľa § 205 ods. 1,2 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).